

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/171/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512210647
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7512210647.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu Slovak Telekom, a.s., so sídlom v Bratislave, Bajkalská č. 28, IČO: 35 763 469, zast. JUDr. Augustínom Tomášom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Floriánska 16, proti žalovanému S.. Z. Y., J.. XX.X.XXXX, G. I. V. Č.. XXX, zast. JUDr. Mariánom Juskom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Račí potok č. 3, o zaplatenie 856,22 € s príslušenstvom, o odvolaniach žalobcu i žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie, č. k. 7C/123/2012-242 zo dňa 28.1.2019 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.
Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice-okolie ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi 214,05 € s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne od 12.10.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa svojou žalobou ešte dňa 25.6.2012 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1.065,52 € s príslušenstvom (úrokmi z omeškania) z titulu náhrady škody. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 28.6.2010 došlo ku poškodeniu telekomunikačného zariadenia, a to podzemného 800 - žilového telekomunikačného kábla v obci Ruskov pri rodinnom dome č. 285 v súvislosti s výkopovými prácami, čím bola úplne prerušená prevádzka telekomunikačného zariadenia a kábel bol poškodený práve žalovaným. Žalovaný bol v predmetnej veci Obvodným úradom Košice - okolie, rozhodnutím o priestupku pod č. B/2010/04831 zo dňa 2.12.2010 uznaný vinným zo spáchania priestupku proti verejného poriadku tým, že došlo k ohrozeniu prevádzky všeobecne prospešného zariadenia a to telekomunikačnej siete obce Ruskov. Žalobca si pôvodne uplatňoval škodu vo výške 1.065,52 €, ktorá pozostávala z reálne vynaložených nákladov na opravu kábla 856,22 € a ušlého zisku 209,30 € z dôvodu prerušenia prevádzky, avšak vzniknutú škodu neskôr ponížil o ušlý zisk a v tejto časti pre späťvzatie žaloby bolo konanie zastavené. Žalovaný sa proti rozhodnutiu správneho orgánu o jeho vinnu týkajúceho sa predmetného priestupku odvolal, avšak odvolanie bolo zamietnuté príslušným ministerstvom.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, žiadal ju zamietnuť. Nepoprel, že by pri výkopových prácach pri rodinnom dome, keď realizoval výstavbu prípojky kanalizácie preťal predmetný kábel, ale tento kábel bol bez príznačného farebného farebného či akéhokoľvek označenia, nebol uložený v predpísanej hĺbke, miesto uloženia nebolo vyznačené žiadnou výstražnou fóliou, chýbal kryt kábla a nebolo tam ani žiadne pieskové úložisko a chránička kábla. Tieto výstražné značenia a ochranné prvky musia byť podľa STN normy reálne kábel chrániť. Ďalej poukázal na to, že od obce mal súhlasné stanovisko na výkopové práce a zákon mu neukladá, aby požiadal pred týmito prácami o vytýčenie podzemných zariadení.

4. V poradí prvým rozsudkom okresný súd dňa 22.12.2016 zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 856,22 € s úrokom z omeškania, proti ktorému však podal odvolanie žalovaný a krajský súd uznesením sp. zn. 2Co/138/2017 zo dňa 25.4.2018 zrušil rozsudok v napadnutom zaväzujúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. V zrušujúcom uznesení bolo uvedené, že nebolo jednoznačne preukázané, či zo strany žalovaného došlo k porušeniu právnej povinnosti, ďalej nebolo preukázané či prípadné porušenie povinnosti je v príčinnej v súvislosti so vznikom škody, ktorá žalobcovi vznikla. Ďalej vytykal súdu prvej inštancie ďalšie procesné pochybenia, poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR č.k. 5Sžo/67/2017 zo dňa 29.2.2016, kde bol vyjadrený právny názor v súvislosti so zavinením žalovaného. Vytykal, že súd prvej inštancie nevzal do úvahy okolnosti prípadu v súvislosti s vydaním súhlasu obce ako stavebného úradu na vykonanie drobnej stavby, čím bol naplnený predpoklad z dôvodu osobitného zreteľa na primerané zníženie náhrady škody v zmysle ust. § 450 a § 441 Občianskeho zákonníka.

5. Súd prvej inštancie opätovne vec prejednal zohľadňujúc závery odvolacieho súdu, a mal preukázaný tento skutkový stav:

Dňa 26.6.2010 v obci V. K. O. Č.. XXX bol poškodený podzemný telekomunikačný kábel pri výkopových prácach pri výstavbe kanalizácie a prevádzka telekomunikačného zariadenia bola prerušená úplne. Ako to vyplýva z protokolu o poškodení telekomunikačného zariadenia zo dňa 24.9.2010, v čase poškodenia bol kábel umiestnený v hĺbke 55 centimetrov a priamym poškodzovateľom bol S.. Z. Y., M. S.. Z. Y. odmietol tento protokol podpísať a uhradiť škodu. Správnymi orgánmi, a to Obvodným úradom Košice-okolie ale aj Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky bol Z. Y. uznaný vinným zo spáchania priestupku proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. g) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za poškodenie 800 - žilového telekomunikačného kábla, pričom došlo k ohrozeniu prevádzky všeobecne prospešného zariadenia, čím spôsobil pre Slovak Telekom, a.s. (žalobcu) škodu vo výške 856,22 € a ušlý zisk vo výške 209,30 €. Žalobca sa obrátil žalobou na súd a napokon Najvyšší súd SR, ktorý rozsudkom sp. zn. 5Sžo/67/2014 z 29.2.2016 (v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 4S/145/2011-43 zo dňa 24.5.2013 v spojení s jeho opravným uznesením) rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil, rozhodnutie žalovaného zrušil (žalovaným bolo Ministerstvo vnútra SR). Vo svojom rozhodnutí konštatoval, že obec pri oznámení zo strany žalovaného nepostupovala v súlade so stavebným zákonom, keď udelila žalovanému súhlas bez toho, aby ho vyzvala na odstránenie vád žiadosti, lebo bolo povinnosťou žalovaného takto vyzvať a nedať súhlas bez toho, aby žalovaný nepredložil k žiadosti situačný náčrt a súhlasy dotknutých subjektov v zmysle ust. § 57 ods. 2 stavebného zákona. Púhe upozornenie zo strany obce žalovanému na možné podzemné vedenie totiž neobstojí. Ďalej žalovaný od začiatku tvrdil, že kábel nebol uložený v súlade s platnou STN, v predpísanej hĺbke, nebol riadne vyznačený a krytý a tieto argumenty žalovaného boli podľa Najvyššieho súdu SR relevantné pre posúdenie subjektívnej stránky zavinenia.

6. Po vykonanom dokazovaní vec súd prvej inštancie posúdil podľa ust. § 415, § 420 ods. 1, 3, § 441, § 450 Občianskeho zákonníka, podľa § 66 ods. 1, 2 písm. a), § 39 ods. 1 písm. b) zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách, § 55 ods. 1, 2, § 57 ods. 1, 2, 5 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku, podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 vl. Nar. SR č. 87/1995 Z.z. a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná len čiastočne.

7. Poukázal na to, že vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že žalovaný dňa 22.6.2010 pri výstavbe kanalizačnej prípojky v obci Ruskov pri dome č. 285 preťal pri ručnom výkope podzemný telekomunikačný kábel, čím spôsobil žalobcovi škodu. V čase poškodenia bol podľa vyjadrenia žalovaného kábel v hĺbke 40 až 45 cm, ale protokol o poškodení zariadenia z 24.9.2010 uvádza hĺbku 55 cm. Podľa protokolu prevádzkovateľ telekomunikačného zariadenia sa o existencii kábla v mieste nevyjadril, zakreslenie poškodeného telekomunikačného zariadenia v dokumentácii stavby nebolo, rovnako nebolo ani vytyčenie poškodeného zariadenia v mieste poškodenia. Žalovaný sa bránil tým, že od obce mal súhlasné stanovisko na výkopové práce a pred domom, kde ich uskutočňoval sú telekomunikačné káble vedené vzduchom na stĺpoch, nemohol preto predpokladať, že budú vedené aj v zemi a už vôbec nie, že nebudú chránené.

8. Žalovaný teda svoju procesnú obranu ohľadne spoluzavinenia žalobcu založil na tvrdení, že kábel nebol uložený v predpísanej hĺbke, nebol uložený žiadnymi reflexnými prvkami, chýbalo pieskové ložisko a nebola v ňom krytka, nebol ani v rúre. Žalovaný na pojednávaní dňa 28.1.2019 nenamietal, že

na prejednávany prípad je aplikovateľná norma STN 736005, ktorú ako relevantnú pre rozhodnutie označil v rozsudku sp.zn. 5Cžo/67/2014 zo dňa 29.2.2016 aj Najvyšší súd SR. Podľa tejto normy je najmenšie dovolené krytie 40 cm pri chodníku, ak ide o miestny kábel. Podľa protokolu o poškodení telekomunikačného zariadenia kábel sa nachádzal v čase poškodenia v hĺbke 55 cm. Žalovaný uvádzal nižšiu hodnotu, bez ohľadu na to, ktorý z týchto údajov je presnejšie nepochybné, že kábel bol pri jeho preťatí uložený v dostatočnej hĺbke v zmysle STN, a to v hĺbke najmenej 40 cm. To, že poškodený kábel mal charakter miestneho kábla a nie diaľkového vyplýva aj z kritérií podľa článku II bod 17 poznámky 2 STN č. 736005. Súd sa vyjadril aj k obrane žalovaného, že miesto, kde kábel bol preťatý nie je chodníkom, ale vozovkou a uviedol, že miesto, kde došlo k preťatiu bol priestor pod chodníkom v zmysle § 2 ods. 2 písm. g/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Uvedené potvrdila aj fotodokumentácia nachádzajúca sa v spise, z ktorej je zjavné, že miesto pod ktorým došlo k preťatiu kábla nebolo určené primárne na premávku motorových vozidiel. Taktiež k prekopaniu kábla, ako sám žalovaný uvádza došlo len niekoľko centimetrov pred bránou do jeho dvora, je teda logické, že brána do dvora nemôže byť situovaná priamo na vozovke. Súd prvej inštancie sa vyjadril aj k namietanej absencii reflexnej fólie pieskového ložiska pod káblom a krytky, ako aj neuloženia kábla v rúre. STN 736005 taký typ kábla nazýva zdeľovacím káblom, pričom aj článok II bod 60 upravuje tri spôsoby uloženia podzemných káblových vedení a podrobne tieto podmienky rozviedol. Za rozhodujúce považoval, že norma STN 736005 a ani žiaden iný právny predpis neukladá ani neukladala prevádzkovateľovi siete, aby typ kábla, ktorý žalovaný preťal, uložil v reflexnej fólii a na pieskovom ložisku, aby jeho kryt chránila krytka a aby bol uložený v rúre. Preto i keď svedok M. H. vo svojej výpovedi počas prejednávania priestupku uviedol, že v knihe plánov poškodeného kábla sú zakreslené chráničky PVC rúry na úrovni nespevneného vjazdu k rodinnému domu súp.č. 285, nestanovuje právny predpis, ani norma pri ukladaní takéhoto kábla PVC rúry použiť. Teda ich absenciu nemožno pričítať eventuálnemu spoluzavineniu žalobcu. Kábel preťatý žalovaným nebol uložený pri križení s miestnymi komunikáciami, ani pod elektrickými traťami, ani železničnými traťami, a preto nemusel byť uložený v chráničke alebo kanáli. Nebolo preukázané, že žalobca porušil povinnosť s tým, že kábel bol uložený v nepredpisanej hĺbke a nebola preukázaná ani porušenie povinností v súvislosti s vonkajšou ochranou kábla.

9. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný porušil svoju právnu povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka v spojení s § 66 ods. 1,2 písm. a/ zákona č. 610/2003 Z.z., pretože ak by si pred výkopovými prácami súvisiacimi s napojením na kanalizáciu, ktoré napojenie má podľa § 55 ods. 2 písm. b/ zákona č. 50/1976 charakter drobnej stavby zabezpečil stanovisko žalobcu o existencii pozemných vedení svojím konaním by naplnil všeobecnú občiansko právnu prevenciu podľa § 415 Občianskeho zákonníka, ktorá je právnu povinnosťou a jej porušenie predstavuje pri splnení ďalších podmienok následok - vznik zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Spôsobenie škody žalobcovi preťatím kábla je v príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti žalovaného podľa § 415 Občianskeho zákonníka v spojení s § 66 ods. 1,2 písm. a/ zákona č. 610/2003 Z.z. a vzniknutou škodou.

10. Čo sa týka výšky škody, ktorá predstavuje 856,22 € a pozostáva z nákladov na prácu a materiál, ktorý bol použitý na sprevádzkovanie telekomunikačného zariadenia, táto výška vyplýva z odborného vyjadrenia č. 80/10 O.. F.. H. H., K.. zo 16.7.2010 a žalovaný v spore výšku ani nenamietal.

11. V súlade s uloženou povinnosťou odvolacím súdom v pôvodnom zrušujúcom uznesení a skúmaní dôvodov hodných osobitného zreteľa pre prípadné primerané zníženie náhrady škody, súd prvej inštancie vzal do úvahy aj právny názor uvedený v rozsudku Najvyššieho súdu SR č.k. 5Sžo/67/2017 zo dňa 22.2.2016 a to v súvislosti s tým, že obec udelila súhlas žalobcovi bez toho, aby ho vyzvala na odstránenie väd žiadosti, pričom to bolo jej povinnosťou v zmysle § 57 ods. 2 Stavebného zákona. Súd prvej inštancie preto aplikoval pravidlo o moderácii povinnosti nahradiť škodu podľa ust. § 450 Občianskeho zákonníka. Nebolo by totiž spravodlivé, aby žalovaný hradil škodu v celom rozsahu. Na zriadenie kanalizačnej prípojky ho vyzvala obec a následne pri jeho dotaze na úrade sa obecný úrad obmedzil len na konštatovanie, že nemá vedomosť o prípadných komunikáciách uložených v zemi. Vzhľadom k uvedenému súd prvej inštancie znížil náhradu škody žalovanému o 75% a zaviazal ho na 25% výšku, čo predstavuje 214,05 € a tento rozsah zníženia považoval vzhľadom na všetky okolnosti prípadu za adekvátny. Žalovaný nekopal svojvoľne, neignoroval rôzne riziká, informoval sa na obecnom úrade naopak obec pochybila, keď mu udelila súhlas bez toho, aby ho vyzvala na odstránenie väd žiadosti. Keďže žalovaný neplnil záväzok včas, súd prvej inštancie ho zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy aj so zákonným úrokom z omeškania od 12.10.2011, t.j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti

faktúry č. 90086408 zo dňa 27.9.2011, ktorou žalobca žalovanému fakturoval náhradu škody a to až do zaplatenia.

12. O trovách konania rozhodol podľa § 257 ods. 2 CSP podľa ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. V konaní mal prevažujúci úspech žalovaný v porovnaní s úspechom žalobcu, avšak súd zohľadnil osobitné okolnosti spočívajúce na jednej strane v preukázanom porušení povinnosti žalovaného, na druhej strane, že zníženie náhrady škody bolo limitované úvahou súdu v intenciiach § 450 Občianskeho zákonníka a nebolo spravodlivé, aby žalobca mal byť zaviazaný na náhradu pomernej časti trov žalovanému, keď prevažujúci neúspech v otázke výšky priznanej náhrady bol iba dôsledkom uplatneniu modernizačného práva súdu.

13. Proti zaväzujúcemu výroku rozsudku a výroku o trovách konania podal odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a písm. h/ CSP. Nesúhlasil so závermi súdu prvej inštancie vyjadrenými v dôvodoch rozsudku a zotrval na všetkých svojich doterajších tvrdeniach. Považoval za mylné, ak súd vychádzal z normy STN 736005 a uviedol, že norma upravuje uloženie tzv. zdeľovacích káblov v bodoch 60, 64, čo je mylné vzhľadom na to, že norma má svoje všeobecné ustanovenia, ako aj úpravu hĺbkového uloženia v zemi i tabuľky, ktorými je potrebné sa riadiť. Naďalej trval na tom, že kábel nebol uložený v predpísanej hĺbke a nebol patrične označený a chránený. Tvrdil, že svoje povinnosti si riadne splnil, neporušil ustanovenie § 66 a § 67 zákona č. 610/2003 o elektronických komunikáciách, pretože mal od obce súhlasné stanovisko, ktoré si aj vyžiadal. Pokiaľ došlo k porušeniu zákona, tak došlo zo strany stavebného úradu a nemožno mu to pričítať ako porušenie povinnosti. V zmysle § 39 ods. 1 písm. b/ zák. č. 610/2003 Z.z. musia verejné siete a pridružené prostriedky zodpovedať technickým normám a technickým špecifikáciám z hľadiska udržiavania a celistvosti, ako aj neporušiteľnosti siete. Zákon neustanovuje žiadnu povinnosť, aby požiadal o vytýčenie podzemných zariadení. Podľa normy STN 736005 aj tabuľky označenej ako najmenšie dovolené krytie podzemných vedení do kategórie chodník patria všetky pásy pridruženého priestoru, ktoré neslúžia premávke alebo státiu vozidiel a do kategórie vozovka patria všetky pásy a pruhy, ktoré slúžia premávke alebo státiu vozidiel. Bez ohľadu, či ide o miestny alebo telekomunikačný kábel, nakoľko ide o vozovku, hĺbka krytia nebola dodržaná. Súd preto nesprávne aplikoval na daný prípad i zákon o cestnej premávke, na základe ktorého rozlíšil vozovku a chodník. Žalobca ako poškodený, či už v prvotnom trestnom konaní, ako aj priestupkovom konaní sa nikdy nebránil a nenamietal skutočnosti o nedodržaní normy pre ochranu kábla. Preto v danom prípade absentuje jeho protiprávne konanie i príčinná súvislosť so vznikom škody a nemôže existovať ani jeho, čo i len nedbanlivostné zavinenie. Navrhoval, aby odvolací súd v napadnutom rozsahu rozsudok zrušil a vrátil v rozsahu zrušenia vec na nové konanie a rozhodnutiu súdu prvej inštancie alebo alternatívne zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

14. Proti rozsudku a to proti zamietavému výroku a výroku o trovách konania podal odvolanie žalobca z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Namietal, že súd pri interpretácii aplikácii ustanovení o zodpovednosti za škodu v zmysle Občianskeho zákonníka dostatočne nevyhodnotil otázku danosti dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 450 OZ) a otázku primeranosti možného zníženia náhrady škody. I keď zákon neurčuje striktné kritéria, ktoré naplňajú obsah pojmu dôvody hodné osobitného zreteľa ani nevyžaduje, aby boli splnené výslovne vymenované kritéria, je nevyhnutné, aby súd v každom prípade všetky okolnosti, ktoré by z hľadiska aplikácie tohto ustanovenia mohli byť významné, poznal, posúdil a v rozhodnutí uviedol ich výsledok (3Mcd0/7/11 NS SR). V danom prípade posudzoval danosť dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prvej inštancie na základe pokynu odvolacieho súdu a ako hodnotiace kritérium uviedol, že by nebolo spravodlivé, aby žalovaný hradil škodu v celom rozsahu, že na zriadenie kanalizačnej prípojky žalovaného vyzvala obec a keď sa potom žalovaný na obecnom úrade opýtal, či je niečo v zemi, bolo mu odpovedané, že o tom nemajú vedomosť. S argumentom súdu nie je možné súhlasiť, pretože takéto tvrdenie žalovaného o tom, že sa na obecnom úrade ústne informoval a čo mu bolo zo strany obce oznámené, nie je ničím preukázané. Pokiaľ žalovaný vedel, že na druhej strane je vedenie vody a plynu, musel vedieť aj to, že pod jeho bránou aj po celej dĺžke obce je uložený telekomunikačný kábel, ktorý tam bol ukladajú už v roku 1998, žalovaný žije v obci od r. 1951, a preto mal zákonnú povinnosť zabezpečiť si pred začatím výkopových prác vyjadrenia žalobcu aj ďalších dotknutých subjektov o existencii podzemných vedení a túto zákonnú povinnosť si žalovaný nespĺnil. Pokiaľ je ďalším dôvodom na primerané zníženie náhrady škody podľa názoru súdu pochybenie obce, ktorá mu súhlas udelila bez toho, aby ho vyzvala na odstránenie väd žiadosti s takýmto názorom tiež nie je možné súhlasiť, pretože z vyjadrenia obce vyplývalo, že žalovaný bol upozornený na možné podzemné vedenia a nie je možné tvrdiť, že na základe takéhoto vyjadrenia obce mohol mať

dôveru v to, že sa tam žiadne vedenia nenachádzajú. Žalovaný podľa názoru žalobcu spôsobil škodu v dôsledku vlastnej nedôslednosti pri realizácii výkopových prác, a preto neexistuje dôvod na využitie moderačného práva súdu a už vôbec nie v rozsahu 75 %. Tiež súd neuviedol, ktoré dôvody hodné osobitného zreteľa znamenajú, že uloženie povinnosti nahradiť škodu v plnom rozsahu by predstavovalo pre škodcu so zreteľom na všetky okolnosti neprimeranú tvrdosť, pretože neskúmal ani osobné, ani majetkové pomery žalovaného. Rozhodovanie súdu o znížení náhrady škody je ovládané zásadou proporcionality, primeranosti, čo v tomto prípade dodržané nebolo. Zníženie náhrady škody žalovaného o 75 % z dôvodov, ktoré uviedol súd prvej inštancie je v rozpore so zásadou primeranosti a proporcionality. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, že zaviazá žalovaného povinnosťou uhradiť žalobcovi škodu v plnej žalovanej výške aj s úrokom z omeškania a priznal mu plnú náhradu trov konania.

15. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

16. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne vyjadril a zotrval v tomto vyjadrení na svojich stanoviskách. Uviedol, že argumenty, na ktoré sa odvoláva žalovaný vo svojom odvolaní boli detailne súdom prvej inštancie rozobraté, vyvrátené v priebehu dokazovania, čo sa odzrkadlilo aj v dôvodoch rozsudku. Žalovaný neuvádzal žiadne nové tvrdenia, ktorými by sa súd vo svojom rozhodovaní už nezaoberal. To, že sa nestotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a trvá na svojich vyjadreniach samo osebe nie je dôvodom na podanie odvolania, pretože nestačí v ňom len formálne citovať zákonne uvedený dôvod, ale je potrebné ho identifikovať, uviesť v akom konkrétnom pochybení odvolateľ vidí naplnenie odvolacieho dôvodu, čo podľa názoru žalobcu žalovaný nespĺnil. S aplikáciou normy pri riešení daného prípadu (STN 736005) súhlasil aj samotný žalovaný a ako relevantnú pre tento prípad ju označil vo svojom rozsudku 5Sžo/67/2017 aj Najvyšší súd SR. Žalovaný neuviedol z ktorých konkrétnych ustanovení normy vyplýva, že nebola dodržaná a neoznačil v priebehu sporu právny predpis, ani normu, ktoré by pojednávali o ochranných prvkoch telekomunikačných káblov tak, ako to žalovaný v spore interpretoval. Pokiaľ žalovaný dôvodil, že neporušil ustanovenia § 66 a 67 zákona o elektronických komunikáciách č. 610/2003 Z.z. uvádza nesprávne, pretože súd prvej inštancie uviedol porušenie § 415 Obč. zákonníka v spojení s týmito zákonnými ustanoveniami. V závere žalobca zotrval na svojom odvolacom návrhu tak, ako ho uviedol vo svojom odvolaní.

17. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolania žalobcu i žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné, uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú preukázané a rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 11.7.2019 po predchádzajúcom zverejnení miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a webovej stránke súdu v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

15. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP, žalovaný podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktorého dôsledok sa mohol (nemusel) prejaviť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej. Nevykonanie navrhnutých relevantných dôkazov (§365 ods. 1 písm. e/ CSP) je namieste vtedy, ak súd pochybí, ak zamietne navrhovaný dôkaz, ktorý má relevanciu pre spravodlivé rozhodnutie. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP. K

odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

16. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu v konaní z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok vymedzených v podaných odvolaniach dospel k záveru, že odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie nie je opodstatnené a uplatnené odvolacie dôvody nie sú preukázané. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne závery o právach a povinnostiach sporových strán, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a odvolací súd nezistil ani pochybenia v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, ani žiadnu z procesných väd konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky odvolateľa boli už predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi dôsledne vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci. Ani ďalšie skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto ho odvolací súd ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

17. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku, odkazuje na nich a na zdôraznenie správnosti rozsudku uvádza:

18. Neobstoja námietky žalobcu, že žalovaný porušil povinnosti vo väčšej miere, než ako to vyhodnotil súd prvej inštancie, pretože Najvyšší súd SR v rozsudku sp.zn. 5Cžo/67/2014 zo dňa 29.2.2016 jednoznačne pomenoval pochybenie obecného úradu pri postupe ohľadne odpovede na dotaz žalovaného pred započatím výkopových prác. Škoda nebola žalovaným spôsobená úmyselne, preto zníženie jej náhrady bolo možné vykonať. Súd prvej inštancie vzal do úvahy osobitosti okolností, za ktorých ku škode došlo a pokiaľ žalobca dôvodí, že neskúmal pomery žalovaného, odvolací súd poukazuje na znenie § 450 veta druhá, kde slovo „najmä“ znamená, že relevantné kritériá, ku ktorým má súd pri znížení prihliadať sú vymenované príkladmo, nie taxatívne. Ustanovenie § 450 Občianskeho zákonníka patrí k právnym normám s relatívne neurčitou hypotézou, t.j. hypotéza nie je priamo určená právnym predpisom a ktorá sa prenecháva súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vymedzil sám hypotézu právnej normy zo širokého, vopred neobmedzeného okruhu okolností. Ak bola hypotéza vymedzená správne, nemôže byť rozhodnutie vo veci v rozpore so zákonom z dôvodu, že neboli objasnené ďalšie okolnosti, prípadne že nebolo prihliadnuté k ďalším okolnostiam, ktoré v posudzovanom prípade možno považovať za podstatné (rozh. NS ČR 25Cdo 3781/2011). Záver súdu prvej inštancie aj čo do rozsahu je podľa názoru odvolacieho súdu správny a škoda bola znížená primerane.

19. Na druhej strane nemožno prisvedčiť ani argumentom žalovaného uvedeným v jeho odvolaní, podľa ktorých by bolo možné uzavrieť, že za škodu nezodpovedá. Súd prvej inštancie podrobne uviedol v dôvodoch napadnutého rozsudku svoje úvahy, argumentoval správnymi právnymi predpismi (vrátane posúdenia miesta, kde došlo k poškodeniu kábla aj podľa cestného zákona), správne dospel k záveru, že spoluzavinenie žalobcovi pričítať nemožno.

20. Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania.

21. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1,2 CSP v spojení s § 255 ods. 1. Ani jedna zo strán sporu nebola v odvolacom konaní úspešná, preto im odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).